

Ha crescut el tràfic de persones relacionat amb la prostitució.

atreure amb el parany d'un "sopar amb noies", convidat per un conegut de la víctima, i va ser arrossegat a una furgoneta en la qual va ser lligat i tancat. Martínez explica els detalls d'aquest segrest: "Es van posar en contacte amb la família i li van demanar una quantitat molt gran. La família, en aquest cas ben aconsellada, es va dirigir a nosaltres i va presentar la denúncia a Barcelona. El Grup de Segrestos i Extorsions vam activar la protecció i suport tècnic en les negociacions per esbrinar-ne l'amagatall. Ja teníem localitzat el grup i quan estàvem desplaçant-nos per fer l'operatiu, la víctima va poder fugir tota sola. La tenien vigilada de manera electrònica, amb una espècie de *walkie-talkie*. El tenien tancat i lligat dins de la furgoneta aparcada a ple sol, o sigui que podia estar a 40 o 50 °C. Tot i això es va poder alliberar i la policia local de Castelldefels se'n va fer càrrec. L'operatiu nostre va continuar i va acabar amb la detenció dels segrestadors."

La peculiaritat d'aquestes xarxes delictives és que funcionen d'una ma-

nera molt organitzada i, fins i tot, fan "subcontractes" per al transport o el segrest, segons explica Cañadell. Al Principat, la novetat més important és la "contractació" de delinqüents marselesos per a "actes de violència crua". Martínez confirma que a les presons catalanes hi ha tancats uns quants marselesos especialitzats "en l'ús d'una violència extrema", que van ser detinguts en segrestos frustrats.

El tràfic de persones relacionat amb la prostitució és un altre àmbit al voltant del qual es detecta un nombre creixent de delictes. És per això que la Unitat Central de Persones, on hi ha el Grup de Segrestos i Extorsions que encapçala Martínez, ha creat ara un nou grup de treball centrat en les xarxes de prostitució. Segons Josep Maria Cañadell, els Mossos van comptabilitzar l'any 2005 un total de 3.000 prostitutes, la majoria de les quals exercia al carrer. "A partir de l'estudi que hem fet i de la desarticulació de petits grups arreu del territori es veuen importants moviments de diners procedents de les xarxes que controlen la prostitució." L'objectiu d'aquest nou grup, segons Martínez, és "picar on fa mal: en les estructures organitzades, i estudiar les estructures financeres que hi ha al darrere i arribar a esbrinar on van a parar els diners, qui transporta les noies, etcètera."

Tot i que "la gran majoria de les dones que arriben saben que es dedicaran a la prostitució—diu Martínez—, les xarxes són un fet delictiu: hi ha persones que, de manera organitzada, es lucren de l'activitat sexual d'aquestes dones, i tot plegat va lligat a pressions, coaccions i maltractaments".

Martínez explica que la resolució d'alguns casos, com l'esmentat segrest del fill dels propietaris de diversos clubs, han obert algunes portes als Mossos: "Aquesta gent ja confia en nosaltres i, per exemple, quan els arriba un grup d'estrangers que els ofereix noies il·legals per treballar en el seu club, abans s'hi negaven i no deien res, mentre que ara ens faciliten informació mitjançant les associacions de clubs. És important que fomentin les denúncies, que, abans, per por o pel que sigui, no volien presentar."

Àlex Milian

El negoci de la por

Els vigilants, les càmeres de seguretat i les alarmes formen part del nostre paisatge quotidià. En pocs anys ens hem acostumat a la seua presència silenciosa. I és que les companyies de seguretat privades han experimentat un creixement espectacular durant els últims anys i han explotat la sensació de major vulnerabilitat.

Molts sociòlegs coincideixen a assenyalar que la por és un dels aspectes que millor defineixen les societats desenvolupades modernes. La por a perdre les nostres possessions o la pròpia vida, la por a perdre els privilegis que hem acumulat durant anys. Una sensació contagiosa que, sens dubte, han aguditzat amenaces com el terrorisme internacional i fenòmens com la immigració.

Siga per un augment real en el nombre de delictes o per una sensació psicològica de major vulnerabilitat, el fet és que durant els darrers anys les empreses de seguretat privada han obtingut els majors beneficis de la seua història i registren increments de facturació anuals superiors al 10%. Durant els últims quatre anys, la seua facturació s'ha incrementat en més d'un 45%,

i només en un any la instal·lació d'alarmes domiciliàries ha crescut en un 30%. Les dues empreses principals de seguretat privada que operen a l'estat espanyol, Securitas i Prosegur, amb una quota de mercat del 24% i del 21% respectivament, han duplicat la seua facturació durant els darrers sis anys, de manera que han arribat durant l'any 2005 a uns ingressos a àmbit europeu de 7.100 i 1.388 milions d'euros respectivament.

El negoci de les empreses de seguretat a l'estat espanyol ha passat de facturar 1.080 milions d'euros l'any 1996 a superar els 3.500 milions d'euros durant el 2005. D'aquesta manera, Espanya s'ha convertit en el quart país dins del grup dels grans mercats de la seguretat privada de la UE, darrere del Regne Unit, Alemanya i França. Dins del territori espanyol ja operen més de 570 empreses autoritzades pel Ministeri de l'Interior que donen treball a un exèrcit de 70.000 vigilants.

Al País Valencià la seguretat privada ha tingut un creixement superior a la mitjana espanyola. Les dades facilitades per l'Associació Professional de Companyies Privades (Aproser) destaca que durant els últims anys el nombre d'empreses de seguretat registrades en territori valencià ha augmentat en més d'un 30% i ha passat de les 75 que existien el 1996 a les 103 empreses que s'empadronaren durant el 2005. Segons dades d'Aproser, el País Valencià és la quarta autonomia amb major nombre d'empreses privades de seguretat. Alacant, amb 81 empreses, és la província amb un major volum de negoci. A València, per la seua banda, n'hi ha 57, i a Castelló, 29. El nombre de treballadors en el sector de la seguretat privada al País Valencià se situa al voltant dels 5.000 empleats. Del total, 4.500 es dediquen a tasques de vigilància, i la resta, a la instal·lació d'alarmes i altres dispositius de seguretat.

El creixement de les empreses de vigilància no s'aturarà en els pròxims anys, segons es desprèn de les conclusions de la tesi doctoral sobre la seguretat ciutadana realitzada pel professor d'ESADE Carles Torrecilla: "Les empreses de seguretat continuaran creixent en un futur immediat, ja que la nostra societat no sols es conforma

Les alarmes i les cameres de seguretat comencen a ser habituals en els xalets i en les zones residencials.

amb la possessió de béns materials sinó que també té la necessitat de protegir-los." Segons l'expert, "en l'actualitat, tan sols un terç de la població se sent segura, i la demanda de seguretat ha desbordat el sector públic". Aquesta inquietud ha estat molt ben utilitzada per les empreses de seguretat, que han convertit la por de les nostres societats en un negoci molt rendible. En unes declaracions recents, un important dirigent de l'empresa Prosegur destacava que "l'increment de la demanda de se-

guretat no era motivat per un augment de la delinqüència, sinó per l'augment del nivell de vida que s'ha produït durant els últims anys. Això porta a un augment dels béns per protegir i a una menor tolerància del risc".

Psicosi en les urbanitzacions.

Un dels escenaris on millor es reflecteix aquesta por als assalts domèstics són els xalets i les cases unifamiliars que omplen gran part del nostre litoral mediterrani. La gran difusió que han

tingut els últims robatoris amb violència que s'han produït en xalets d'urbanitzacions i nuclis aïllats ha disparat la instal·lació de sistemes de seguretat als habitatges. En algunes comarques gironines i en el Camp de Tarragona, la venda d'alarmes ha augmentat un 40% en tan sols uns pocs mesos. Mentrestant, en altres comarques, com la Costera o la Canal de Navarrés, la sensació d'inseguretat ha provocat que alguns ajuntaments hagen arribat a proposar la contractació de vigilants privats per patricular pels carrers del municipi durant la nit, una mesura que ha despertat una certa polèmica.

El subdelegat del Govern al País Valencià, Lluís Felip Martínez, va qualificar aquesta mesura, proposada entre d'altres per l'alcalde de Xàtiva, Alfon-

de seguretat privada, els delictes havien baixat un 6,3% durant l'últim any. Les dades de delinqüència de l'any 2005 proporcionades pel Ministeri de l'Interior reflecteixen un lleuger descens del 3,2% en el nombre de robatoris davant del fort augment del 20% que es va produir entre els anys 2000 i 2003. Però el fet és que, més enllà de les xifres, cal reconèixer que la sensació d'inseguretat en les urbanitzacions és un fet, i el seu símptoma principal és la contractació massiva d'empreses de seguretat privada.

"La gent està espantada, i això fa que vingui a buscar-nos", explica el responsable d'una botiga d'alarmes de l'Eliana (Camp de Túria), una de les poblacions valencianes que presenta una major concentració d'urbanitzacions. "Ara passen coses que mai no

de la seguretat. Segons dades de la patronal Aproser, fa uns pocs anys la facturació per instal·lació d'alarmes no arribava al 10% de la indústria de seguretat, i a hores d'ara ja ha superat el 20% de la facturació total. La tendència ha començat a canviar i les alarmes estan guanyant terreny al negoci de la vigilància amb guàrdies privats. Les causes d'aquest augment caldria buscar-les en la psicosis de robatori que es registra en les cases unifamiliars i en l'abaratiment de les despeses de manteniment del servei que han permès les noves tecnologies.

La instal·lació d'un sistema d'alarma costa en l'actualitat entre 360 i 600 euros, amb una quota de connexió amb la central de 18 euros al mes. Aquests preus han permès, de fet, que la protecció d'una alarma ja no siga patrimoni exclusiu de les classes més altes. De fet, s'ha produït una popularització del negoci de les alarmes que es reflecteix en la gran demanda d'aquest sistema de seguretat entre les classes mitjanes. Amb la mateixa naturalitat que abans es compraven cases amb instal·lació d'aire condicionat, ara es compren amb sistemes de vigilància i alarma. Aquest canvi de tendència ha motivat que es desapareixen les expectatives de creixement del sector, ja que la Federació d'Empreses de Seguretat (FES), que engloba 106 empreses petites i mitjanes, preveu que els sistemes electrònics de seguretat creixeran fins a un 30% a curt termini, i que les connexions amb les centrals d'alarmes ho faran fins al 35%.

Els últims robatoris amb violència que s'han produït en xalets d'urbanitzacions i nuclis aïllats han multiplicat la instal·lació de sistemes de seguretat. L'impacte mediàtic que han adquirit successos com els violents assalts a xalets a Canals (Costera) o el Vendrell (Baix Penedès) han estat sens dubte decisius per desencadenar una autèntica febre per la instal·lació d'un equip privat de vigilància. En algunes comarques catalanes com el Penedès la llista d'espera per a la instal·lació d'alarmes supera els quaranta dies. I és que, per a molts ciutadans, la recerca de major sensació de seguretat s'ha convertit en producte de primera necessitat.

Alexandre Carbó

47.000 delictes menys

Està realment justificada l'alarma social i el consegüent boom de les empreses de seguretat? A primera vista, les xifres del Ministeri de l'Interior apunten, lluny de la percepció general, que els delictes contra la propietat i l'ordre socioeconòmic (dins dels quals s'emmarquen els robatoris a habitatges) han disminuït als Països Catalans respecte al 2003. Aleshores hi va haver 295.347 delictes d'aquesta mena, mentre que l'any 2005 se'n registraren 249.529. De fet, el nombre de denúncies per aquesta causa només ha augmentat durant aquest període a les províncies lleidatanes i gironines. El País Valencià va ser on es van enregistrar més delictes (126.378), per davant de Catalunya (88.046) i les Illes (35.105). Tot i això, el doctor en Psicologia i professor de la UAB Xavier Moreno invita a ser caut en parlar d'aquesta disminució: "Potser ha hi hagut un descens, però els percentatges són molt relatius. Sembla que cada cop costa més posar una denúncia a causa de la saturació, i per tant hi ha gent que hi desisteix."

so Rus i amb el suport d'alts càrrecs del PP, d'"innecessària, ineficax i perillosa". Antoni Such, portaveu del PSPV-PSOE en el Parlament autonòmic, va assenyalar que el "PP segueix una política d'afavorir les empreses de seguretat privada en lloc d'invertir en seguretat pública i contractar més policies locals". Per la seua banda, la diputada del PP per Alacant, Enriqueta Sella, va argumentar que "el partit socialista es dedica a denunciar aquells que pretenen defensar-se de màfies i grups de delinqüència organitzada en lloc de denunciar la situació d'inseguretat".

El subdelegat del Govern va destacar que en les dues comarques on els alcaldes del PP reclamaven la contractació

s'havien vist, i alguns s'han acabat de decidir per contractar serveis de seguretat". Sembla clar que la transcendència pública i la dimensió mediàtica que han abraçat els darrers robatoris en habitatges a punta de pistola està estretament vinculada amb l'imparable augment de les empreses de seguretat i d'instal·lació d'alarmes.

Les alarmes, productes estrella.

La proliferació de cases unifamiliars i la sensació de major vulnerabilitat que es respira en algunes urbanitzacions del País Valencià i Catalunya ha provocat que el negoci de les centrals d'alarmes siga el que ha experimentat un major desenvolupament dins del sector